

A Grindr in real life?

En kvalitativ studie om konstruktionen av icke-heterosexuella rum för män

LUNDS
UNIVERSITET

Ted Sörensen

Handledare: Maria Tonini

Genusvetenskap Kandidatkurs: GNVK02

Genusvetenskapliga Institutionen

Lunds Universitet

Abstract

How are non-heterosexual spaces for men constructed and how can we understand them? What purpose do they fill? Where does non-heterosexual men go looking to find other non-heterosexual men? What do non-heterosexual men orientate towards? This Bachelor thesis in Gender Studies explore the answers to these questions. Inspired by "Såna på Amerikabåtarna" a sociological study by Arne Nilsson the research of this thesis is drawing on four qualitative interviews with non-heterosexual men where the aim is to raise their lived experience as grounds of knowledge. The thesis concludes that non-heterosexual spaces for men are constructed in motion and that they not necessarily have to be understood as places that have to be physical or stable. Online dating applications like grindr and tinder are frequently mentioned in the material as important spaces for their sexuality although there is a lot of ambivalence connected to these certain types of spaces. A theme about non-heterosexual men not feeling queer enough to take part in queer spaces but hesitant towards feeling secure with grindr is frequently presented as well. The thesis also concludes the importance of friendships with other women and people identifying as queer for non-heterosexual men as well as feeling ambivalent towards friendship relations with other men as well as feeling ambivalence towards masculinity.

Key words: non-heterosexual men, grindr, orientation, spatiality, masculinity

Nyckelord: icke-heterosexuella män, grindr, orientering, rum, maskulinitet

1. Inledning

Jag träffar 25-åriga informanten Cameron på ett kafé. Vi sitter i en lite avskild del av kaféet där diktafonen inte behöver störas av bruset från kaffemaskinen som frekvent skummar mjölk. Det är en kall dag i mars precis innan vårvärmen hunnit strömma in och knoppar på träden börjat skymtas. ”It would just be a grindr in real life” säger han när intervjun glider in på att tala om möjligheten för ett fysiskt rum som mötesplats för icke-heterosexuella män. Grindr är en dejtingapplikation till smartphones för icke-heterosexuella män som vill träffa andra icke-heterosexuella män. Den lanserades 2009 och är idag ett av de större sociala nätverken för män som vill träffa andra män för sex. (Grindr.com, About) Jag frågar honom hur ett grindr in real life hade sett ut varpå han svarar ”I don’t know. It would probably need shutting down by the police..” Att påstå att det skulle finnas en viss ambivalens eller skepsis kring tänkbarheten av ett fysiskt rum som mötesplats för icke-heterosexuella män i hans svar skulle vara en underdrift. Är tänkbarheten av ett sådant rum en så befängd tanke?

1.1 Bakgrund

”Svenska Amerika Linien (SAL) har skildrats i böcker, dokumentärer, journalfilmer och tidningsartiklar. [...] Men något saknas idessa skildringar: homosexuella män och manligt homoliv. Ändå var detta högst påtagligt ombord. Och det var i stor utsträckning homosexuella män som gjorde den omtalade strålglansen möjlig [...] Mitt i en starkt homofobisk tid hade dessa män en makt på arbetsplatsen som gjorde homoliv till något självklart och satte gränser för heterosexuell maskulinitet.”

(Nilsson, 2005, s.15)

Det är mot denna bakgrund som uppsatsen blomstrade. Arne Nilsson undersöker i Såna på Amerikabåtarna (2005) genom tillbakablickande intervjuer, det påtagligt manliga homolivet på Amerikabåtarna som var i verksamhet efter andra världskriget till mitten av 70-talet. Det beskrivs i studien att båtarna utgjorde ett rum där homosexuella män hade möjlighet att sätta gränser för heterosexuell maskulinitet. En plats där heterosexuell maskulinitet inte var hegemonisk (Nilsson, 2005, s.11). Nilsson beskriver det som att man inte behövde ha varit på båtarna för att känna till det omfattade homolivet. Även fast han beskriver det som att många av dem männen som han intervjuade inte tog sig till Amerikabåtarna specifikt för homolivet. Tvärtom talar de hellre om att det var tanken på att komma ut i världen som beskrevs som mest lockande. Men själva tanken på att söka sig till en plats och en plats där att leva ut sin sexualitet var enklare var det som mest resonerade i mig. När jag själv läste denna studien började jag fundera kring mina egna erfarenheter som homosexuell man. Hur funkar detta

idag? Finns det rum eller platser liknande Amerikabåtarna som funkar på samma sätt där liknande gränsdragningar är möjliga? Vad fyller dessa rummen för funktion? Vad betyder det att sätta gränser för heterosexuell maskulinitet? Var söker man sig till som icke-heterosexuell man när det är andra icke-heterosexuella män som man vill träffa? Är dessa rum viktiga? Sökandet av plats var det som var det mest centrala i mina funderingar. Hur konstrueras en plats som möjliggör för möten mellan icke-heterosexuella män? Finns dessa rum? Finns det ett behov av dessa rum och hur skulle vi kunna förstå dem? En mängd olika tankar och frågor cirkulerade i mitt huvud och väckte mitt intresse och som senare kom till att presenteras i konkreta forskningsfrågor. – Det var så jag hamnade här. Uppsatsens fokus ligger där med på konstruktionen av icke-heterosexuella rum för män, hur de konstrueras, hur de ska förstås samt om det finns ett behov av dessa rum. Varför är detta viktigt och aktuellt att forska om?

Den 2 Mars 2017 släpptes det en artikel på Huffpost av Michael Hobbes vid namn *Together Alone: The Epidemic of Gay Lonliness*. Artikeln presenterar berättelser från olika homosexuella män gällande den levda erfarenheten av att vara en man som gillar män. Teman som blir väldigt centrala i artikeln berör skam, ensamhet, psykisk ohälsa, ett sökande efter en plats eller en tillvaro där det inte finns några problem. ”It’s like you emerge from the closet expecting to be this butterfly and the gay community just slaps the idealism out of you. I went to West Hollywood because I thought that’s where my people were. But it was horrifying. [...] You go from your mom’s house to a gay club where a lot of people are on drugs and it’s like, this is my community? It’s like the fucking jungle” beskriver respondenten Adam i artikeln. (Hobbes, Huffpost 2017) Artikeln refererar bland annat till en kvantitativ studie som beskriver att män som inte var ute med sin sexualitet löpte mindre risk att rapportera större depressiva episoder än män som var ute och att män som nyligen hade kommit ut löpte större risk att rapportera upplevelser av ångest (Pachankis, Cohran & Mays, 2015, s. 895-896)

Psykologen Alan Downs beskriver i *The Velvet Rage* med min kursivering: ”Virtually all gay men I work with agree on one thing no matter how accepting society becomes, it is still very hard to be a gay man and a truly happy person. We may have gained so much, but something critical is missing” (Downs, 2012, s.20). Vad är det här som saknas? Det är mot denna bakgrund som jag vill motivera uppsatsens relevans. Med detta inte sagt att mitt arbete ämnar ge ett enkelt svar på en fråga som är uppenbart komplex gällande i Downs citat vad det är som fattas – Men att på något sätt bidra med något till fältet och till diskussionen och att dessa exempel blir viktiga för att situera uppsatsen i förhållande till populärkultur och tidigare forskning och på så vis underbygga ett argument för varför detta ämne är viktigt och av

genusvetenskaplig relevans. För vad citat av Downs och artikeln av Hobbes kan indikera är att vi inte är färdiga.

1.2 Syfte och Frågeställningar

Syftet med uppsatsen är att undersöka hur icke-heterosexuella rum för män konstrueras, vilken funktion de fyller, och hur vi ska förstå dem. Detta genom kvalitativa intervjuer med icke-heterosexuella män. I inledningsfasen av uppsatsen var min ansats att undersöka och ha ett fokus på *homosexuella rum*. Den forskningen jag hade tagit del av pratade mer frekvent om ”gay men” och ”gay communities”. I uppsatsens senare skede kom detta att problematiseras allt mer. I en ansats att formulera en typ av ståndpunkt som hade ett fokus på homosexuella män och homosexuella mäns erfarenheter fann jag en oundviklighet att på så sätt exkludera andra män som inte definierade sig som helt och hållet uteslutande homosexuella män som fortfarande kunde komma att ha betydelse för uppsatsen. Det skulle på så vis kunna tolkas som ett antagande att icke-heterosexuella män som inte definierade sig som uteslutande homosexuella inte skulle ha ett behov av icke-heterosexuella rum och mötesplatser. Det kom också upp vid ett flertal tillfällen i materialet att männen hade olika förståelser kring sin sexualitet som inte nödvändigtvis behövde vara det ena eller det andra utan något som beskrivs som mer flytande och svårdefinierat. Att helt och hållet ha ett fokus på homosexuella män skulle därför krävas en motivering och en argumentation kring vad det är med den homosexuella identiteten som gör den mer relevant för analysen; en motivering som jag inte kände mig säker i att göra och som efter analys av materialet kändes som en omöjlighet då flera av männen som inte definierade sig som strikt homosexuella hade minst lika relevanta tankar kring frågorna.

Några tankar gällande formuleringen av mina forskningsfrågor: En viktig aspekt av mitt arbete är att poängtera den explorativa ansatsen. I Kvale och Brinkmanns metafor gällande malmlätaren och resenären skulle jag här välja att förstå mig själv som resenär ur den aspekten att jag letar efter någonting, men inte fast besluten om vad jag vill eller kommer hitta. (Kvale & Brinkmann, 2015, s.72). Att betona att undersökningen ligger på hur rummen konstrueras hur vi kan förstå dem och vilken funktion de fyller snarare än att analysera en given plats på förhand. Detta för att vara försiktig med att anta vad jag själv skulle anse vara ett icke-heterosexuellt rum och att min uppsats skulle vila på en förutfattad mening. McDowell diskuterar och refererar bland annat till Massey hur rum och plats som begrepp har

utmanat förståelsen av rum och plats som koordinater på en karta (eller en liknelse som jag själv skulle använda ett rum med fyra väggar, ett tak och ett golv).”Geographers now argue that places are contested, fluid and uncertain. It is socio-spatial practices that define places and these practices result in overlapping and intersecting places with multiple and changing boundaries, constituted and maintained by social relations of power and exclusion” (McDowell, 2007, s.4). Det är mot denna bakgrund jag väljer att förstå rum. Att rum inte behöver förstås som stabila, fysiska platser. Att de kan vara oklara och flytande men en viktig poäng att de är reglerade av gränser och påverkade av maktrelationer. Att rum har en bredare betydelse. Därför har mina forskningsfrågor presenterats på följande sätt:

- Hur konstrueras icke-heterosexuella rum för män?
- Till vilka rum söker sig icke-heterosexuella män som vill träffa andra icke-heterosexuella män?
- Hur kan vi förstå dessa rum?
- Vilken funktion fyller dessa rum?

1.3 Tidigare forskning

Som tidigare nämnt så handlade mitt första närmande till fältet att kolla på rum och plats utifrån forskning som hade producerats om ”gay communities”. Detta för att få en djupare förståelse för vad funktionen av ett sådant rum kunde fylla och hur dessa rum kunde förstås. Det blev även, allt eftersom hur frekvent *Grindr* och att andra dejtingapplikationer till mobilen nämndes, relevant att fördjupa mig i hur dessa ”online spaces” fungerar och hur maskulinitet regleras och tar sig uttryck på *Grindr*.

1.3.1 ”The Meat Market”

Grindr is an online dating application targeted at men. The platform has arguable become a popular place for fleeting erotic encounters, sexualized behaviours and ’hooking up’ [...] When a user logs into Grindr they are provided with a grid of other users. The grid consists of small boxes showing scaled down versions of user profile pictures. The grid shows men in order of location, with the top profile being the user’s own, and the others become more geographically distant the further the user moves down the grid. Users can scroll through the

grid and view the profiles of other men, but can only access a limited number of profiles unless they pay a subscription fee.

(Bonner-Thompson, 2017, s.1612)

Bonner-Thompson undersöker, genom intervjuer med användare av grindr, hur olika typer av maskuliniteter produceras och reproduceras på grindr. Syftet med hans studie beskriver han som att undersöka den levda erfarenheten hos män som använder grindr och hur sexualitet och maskulinitet produceras och reproduceras på grindr. (Bonner-Thompson, 2017, s.1613). Profilen som användare har på grindr blir även central för hans analys. Hur användare, genom vilka bilder de väljer att visa och genom vilka kroppsdelar som användare väljer att framhäva har betydelse för vilken typ av maskulinitet som reproduceras. I hans studie framkommer det två typer av maskuliniteter som han definierar som *hypersexualized masculinity*, som reproduceras genom bilder som har ett fokus på själva kroppen och där miljön och platsen för bilden hamnar i periferin, och *lifestyle masculinity*, där profilbilden ämnar till att situera kroppen i en kontext. Ett besök på en bar eller på en resa där kontexten blir viktig för att reproducera en viss typ av maskulinitet. (Bonner-Thompson, 2017, s.1613). Vad studien bidrar till min uppsats är hur maskulinitet produceras och reproduceras genom grindr samt hur möten och användandet av applikationen är ett förhandlade av maskulinitet.

1.3.2 ”Solidarity beyond Sexuality”

”Gay community attachment has been an important idea in health policy and political mobilization. However, collectivized and sexualized notions of community ignore the diversity within the gay scene and new research on post traditional communities and the personal sources of solidarity” (Wilkinson, Bittman, Holt, Rawstorne, Kippax & Worth, 2012, s.1162). Wilkinson et al. nämner, i sin kvantitativa studie kring betydelsen av ”gay communities” för homosexuella män, en viktig poäng gällande hur ”gay communities” kan förstås. Nämligen att alla män som har sex med män först och främst inte definierar sig som homosexuella och heller inte att detta behöver förstås som att en tillhörighet till dessa rum och sammanhang finns. Istället utformas denna studien genom att undersöka homosexuella mäns personliga vänskapsrelationer med andra homosexuella män för att på så vis komma åt de kvalitéer och funktioner som dessa personliga relationer har som kan fungera på ett liknande sätt och fylla funktionen av ett ”gay community”. Studien bygger på tidigare forskning om homosexuella mäns vänskapsrelationer för att ge nytt ramverk av förståelsen av ett ”community”. Genom en kvantitativ survey-undersökning argumenterar Wilkinson et al. för

att analys av personliga relationer är ett bra tillvägagångssätt för att bättre förstå homosexuella mäns källor för stöd och tillhörighet (Wilkinson et al. 2015, s.1165). Med andra ord fokus på relationer för att kartlägga homosexuella mäns solidaritet och samhörighet. Resultatet av studien visar bland annat att respondenterna har betydande vänskapsrelationer med kvinnor och att deras ”personal communities” är viktiga källor för stöd. (Wilkinson et al. 2015, s.1173). Vad detta bidrog till min uppsats var förståelsen av hur vänskapsrelationer skulle kunna förstås som ett substitut till tillhörigheten eller sökandet till en plats för solidaritet och samhörighet och något som jag ville bygga vidare på. ” In closing it is important to note that the insights gleaned from our findings about alternative sources of gay community could be deepened using qualitative methods” (Wilkinson et al. 2015, s.1174). Här trycker Wilkinson et al. på hur en mer kvalitativ undersökning av ämnet skulle kunna fördjupa frågan och något som jag i min uppsats i viss mån bygger vidare på. Just vad vänskapsrelationer skulle komma till att betyda i förhållande till konstruktionen av ett ”community” eller ett rum för stöd

1.4 Teori

För att ge ramverk åt min analys har jag med mitt val av teori konstruerat en blandning av begrepp för att begripliggöra konstruktionen av rum och de maktrelationer som skulle komma att bli av relevans för min uppsats. Att förstå hur kroppar orienterar sig i rum och hur rum är konstruerade av sexualitet och samtidigt konstruerar sexualitet blir viktiga poänger i min analys. Samt hur dessa rum som berör icke-heterosexuella män också är ett förhandlade av maskulinitet.

1.4.1 The Sexualisation of Space

”Spaces are produced through embodied social practices (Browne, Lim & Brown, 2009, s.2). I Geographies of Sexualities diskuteras det och redogörs för hur rum sexualiseras och hur plats således kan förstås som att de skapas performativt. Plats skapas genom förkroppsligande sociala handlingar och praktiker och kan även bidra till att konstruera sexualitet. Detta bjuder in till tolkningen av förståelsen av rum som inte givna på förhand utan konstruerade av praktiker och regleras av olika normer som i förhållande till sexualitet korrigerar vilka praktiker och vilket handlande som är accepterat och vad som inte är det. Hur rum är reglerade och strukturerade av outtalade förståelser (Browne, et al. 2009, s.2). Men det har inte bara med att göra hur plats konstrueras av sexualitet utan även hur plats bidrar till att

konstruera sexualitet. Det poängteras även hur rum inte bara sexualiseras på platser som direkt är avsedda för explicita sexuella möten utan hur många rum och platser i vardagslivet även regleras av och konstruerar sexualitet. Hemmet används även som exempel för att exemplifiera detta – hur hemmet kan styras av förståelser av normativt beteende, identitet och praktiker som både kan vara direkta och indirekta, men som icke-heterosexuella måste förhålla sig. Det kan ha och göra med hushåll som direkt utesluter medlemmar som inte är heterosexuella. Även en enkel kommentar som ”Har du inte gift dig ännu?” eller att säga till en ung pojke ”Så stilig som du är så måste du ha alla tjejer efter dig”. ”These everyday contexts, discussions and practices not only create an ‘Other’ to heterosexuality, they also constitute spaces as heterosexual and indeed, constitute heterosexuality itself” (Browne. Et al. 2009, s.3). Vad de trycker på är hur den vardagliga kontexten bidrar till att konstruera sexualitet, hur den vardagliga kontexten bidrar till en andrafiering av det som inte är heterosexualitet och hur detta i sin tur konstruerar heterosexualitet.

1.4.2 Orientering

If we know where we are when we turn this way or that way, then we are oriented. We have our bearings. We know what to do to get this place or that place. To be oriented is also to be turned toward certain objects, those that help us find our way. These are the objects we recognize, so that when we face them we know which way we are facing.

(Ahmed, 2006, s.1)

Sara Ahmed beskriver på vilket sätt fenomenologin kan vara av betydelse för queer-studier på det sättet att fenomenologin sätter den levda erfarenheten i fokus. Vikten av medvetandet och betydelsen för vad som är nära till hands samt värdet av hur repeterade handlingar formar kroppar och rum beskrivs som ytterst centrala för fenomenologin (Ahmed, 2006, s.2). Vad betyder orientering? Vad betyder det att vara orienterad? Ahmed exemplifierar detta genom att bjuda in läsaren till att föreställa sig att komma in i ett främmande rum med en ögonbindel på sig. ”Orientation involves aligning body and space: we only know which way to turn once we know which way we are facing” (Ahmed, 2006, s.7). Är vi i ett främmande rum med ögonbindel på så är det möjligt att sträcka ut händerna för att känna efter var vi är på väg men när vi inte har en uppfattning av rummet sen tidigare är det inte lätt att orientera sig. Det är inte lätt att hitta sin väg. Som styckets inledande citat berättar handlar orientering om riktning, att hitta sin väg, att vara riktad mot vissa objekt som hjälper oss att hitta vår väg. Att vara

riktad mot vissa saker som möjliggör oss att göra vår värld begriplig. För att orientera oss ställer sig Ahmed frågan om vi inte först måste vara desorienterade? Att det inte förens vi är desorienterade som vi börjar tänka på att vara orienterade (Ahmed, 2006, s.5). För att vara fränkommen behöver inte nödvändigtvis betyda att man är utan riktning. Slår man i en vägg i ett mörkt rum så vet man att där är en vägg och att det således kan peka en i rätt riktning. För riktning och att hitta hem blir väldigt viktig för att förstå begreppet orientering. Riktningar tar oss någonstans för att komma någonstans. Ahmed beskriver hur ett av hennes argument är att kroppar är riktade åt vissa håll mer andra och hon ställer sig frågan om riktning är organiserat snarare än slumpmässig. ”We might speak then of collective direction: of ways in which nations or other imagined communities might be ”going in a certain direction or facing the same way [...] Becoming a member of such a community, then, might also mean following these directions, which could be described as the political requirement that we turn some ways and not others” (Ahmed, 2006, s.15). Här beskriver Ahmed det som att dessa riktningar och orienteringar skulle kunna förstås som tillhörande till en viss grupp. Att förstå följandet av en riktning som något som har med identitet och grupptillhörighet att göra.

1.4.3 Hegemonisk Maskulinitet

Connell betonar vikten av att förstå relationen mellan olika typer av maskuliniteter. ’Hegemoni’ i begreppets mening härstammar från Gramscis förståelse av makt där en grupp gör anspråk på och vidmakthåller en ledande dominans i den sociala världen. I relation till det begreppet sätter Connell finger på en viss typ av maskulinitet som är den dominerande i samhället vilket hon benämner som den hegemoniska maskulinitet. (Connell, 2005, s.77) Hegemonisk maskulinitet beskriver Connell som konstruerad i relation till dominansen över kvinnor och underordnade maskuliniteter. Hon betonar även hur hegemonisk maskulinitet inte nödvändigtvis motsvarar personligheten hos majoriteten av alla män. Inte heller att hegemonisk maskulinitet är vad mäktiga och framgångsrika män är utan snarare att begreppet bör förstås som vad det är som möjliggör att deras makt upprätthålls och vad många män är beredda att försvara (Connell, 1987, s.61-62). Vad Connell påpekar som ett av de viktigare kännetecknen hos den hegemoniska maskuliniteten är att den är heterosexuell. (ibid.). ”The most important case in contemporary European/American society is the dominance of heterosexual men and the subordination of homosexual men. [...] Gay men are subordinated to straight men by an array of quite material practises” (Connell, 2005, s.78). Här beskrivs

även homosexualitet som förkroppsligandet av det som utvisas och är bortsorterat från den hegemoniska maskuliniteten (ibid).

1.5 Metod

För att besvara mina forskningsfrågor har jag använt mig av kvalitativa intervjuer. Detta för jag vill förstå och sätta den levda erfarenheten hos mina informanter där den kvalitativa forskningsintervjun ämnar sig väl (Kvale & Brinkmann, 2015, s.41). Kvale och Brinkmann utvecklar vidare hur den kvalitativa forskningsintervjun ämnar sig väl för att förstå det *kvalitativa*, att ta vara på nyanserade beskrivningar, att arbeta med ord och inte med siffror. Även det *deskriptiva*, att inspirera informanten till att beskriva vad det är han upplever och att fokus ligger på nyanser men också att det handlar om det *specifika* och att den kvalitativa forskningsintervjun handlar om specifika beskrivningar på händelser eller situationer (Kvale & Brinkman, 2015, s.47). Poänger som jag tror blir väldigt viktiga för att hitta ett svar på mina forskningsfrågor. Intervjuerna är gjorda med fyra stycken män som alla har varit i 20 till 30-års åldern. Dessa män benämns i texten efter anonymisering som Cameron, Julian, Viktor och Josh. Gällande sexualitet och identifikation av sexualitet råder det blandade uppfattning hos informanterna. Viktor och Josh benämner sig och identifierar sig som homosexuella. Julian benämner sin sexualitet som bisexuell. Cameron är något ambivalent gällande att sätta ord på sin sexualitet. Hans spontana svar är att han är bisexuell, eller tekniskt pansexuell men att han vill göra sig förstådd och han uppfattar det som att kalla sig bisexuell gör att han blir förstådd. Några informanter har jag fått kontakt med genom dejtingapplikationen *Grindr* Andra kontakter har jag 'snöbollat' mig fram för att hitta.

1.5.1 Etik

Jag var inte direkt beredd på att mina första kontakter med några av informanterna skulle få en stark anknytning till min teori. På *grindr* fick jag nämligen ett väldigt gott exempel på hur man skulle kunna förstå hur rum sexualiseras. Det tar nämligen inte lång tid, som några av mina intervjuer kan stödja, för att förstå stämningen på *grindr*. vad folk letar efter och att det är primärt fokus på sex och sexuella möten. På din profil finns det en rad olika inställningar som är möjliga för användaren. Du kan ladda upp en bild och skriva en text innehållande vad användaren vill att den ska innehålla. Sen finns det även andra inställningar organiserade i olika kategorier såsom längd, vikt, och ålder. Vissa inställningar som skulle kunna tyda på att tanken på sex är närvarande: vilken position man föredrar under sex, om man är dominant

eller undergiven. Det går även att fylla i när man senast testade sig och vilken HIV-status man har. Här blev det väldigt tydligt vilken inställning personerna jag kontaktade hade till mig. För vid en första kontakt var jag varsam om mitt närmande skulle tolkas som en sexuell invit eftersom jag själv är en homosexuell man och jag själv använder grindr. Som att min förfråga till intervju skulle tolkas som ett förspel eller en anledning till att träffas för sex. Bonner-Thompson beskriver liknande i sin studie där han hittade sina informanter genom grindr hur han sexualiserades på samma sätt. ”It’s important for researchers using apps for recruitment to fully consider the potential readings of their bodies and their parts in profile pictures” (Bonner-Thompson, 2017, s.1616). Detta blev väldigt relevant i mitt egna arbete och något som jag själv var tvungen att tänka på när jag kontaktade mina informanter. Hur jag som person på grindr tolkades. Cuomo och Massaro talar om boundary-making som metodologiskt verktyg för vad de beskriver som ’intimate insiders’.

By starting from the position of ’intimate insiders’ we suggest that there are situations within fieldwork when breaking down boundaries is not a universal good. Rather, boundary-making – particularly in the type of relationships between researcher and participant that feminist scholars strive to create – may serve an important ethical role in keeping both researchers and participants emotionally and physically safe.

(Cuomo & Massaro, 2016, s.106)

Här fann jag det, som Cuomo och Massaro beskriver i citat ovan viktigt att sätta upp gränser för att skydda både mig själv och de jag kom att ha kontakt med emotionellt och fysiskt. Dels ur ett etiskt perspektiv men också att skydda mig själv. Det var bland annat en person som föreslog att vi skulle göra intervjun hemma hos honom vilket jag inte kände mig säker i att göra. Eftersom tonen som sätts på grindr är underförstått sexuell var jag rädd att hamna i en situation som jag inte ville vara i. Efter den kontakten gjorde jag ett övervägande att ändra min profil under den tid jag skrev uppsatsen och letade informanter eftersom jag ville vara så klar och tydlig som möjligt med vad mitt syfte med mötena var. Jag hade inget på min profil som jag ansåg kunde tolkas som att jag letade efter sexuella möten. Jag hade en bild på mig själv, en text där det stod att jag skrev en kandidatuppsats i genusvetenskap och att jag letade efter personer att intervjua, samt ålder och längd. Inte nödvändigtvis att detta gjorde att konversationer jag hade med män inte gled in på sex, det var mer än regel än ett undantag. Av etiska skäl var jag därför väldigt vaksam och gjorde allt jag möjligen kunde för att markera mina intentioner där bland annat *val av plats* blev en tydlig markör för att sätta tonen på mötet. Att sitta på ett kafé eller på en plats i det offentliga hade inte alls samma sexuella

underton som förståelsen av att träffas i någons vardagsrum. Här fick jag i mina metodologiska övervägningar ett praktiskt exempel på hur olika rum sexualiserar.

Innan själva intervjun, samtidigt som diktafonen testade ljusupptaget, gick jag igenom några viktiga punkter med mina informanter. Först förklarade jag och påminde om att detta var en kandidatuppsats i genusvetenskap och vad uppsatsen hade för fokus. Jag förklarade att uppsatsen kommer att behandlas som ett offentligt dokument om den godkänns och att deltagande i intervjun innebär att informanten var medveten om att detta var en text som kommer vara tillgänglig för folk att läsa. Med det sagt förklarade jag också att intervjun kommer anonymiseras och att informanten kommer att bearbetas genom en psuedonym som han var välkommen att välja själv. Vare sig informanten valde psuedonymen själv eller inte fick han alltid reda på vad han skulle benämnas som i uppsatsen om han ville läsa den färdiga produkten och hitta sig själv. Att ljudfilen och transkriberingen av intervjun skulle förvaras på en extern hårddisk var jag även noga med att poängtera. Att det inte är någon annan än jag, och informanten i fråga om han så ville, som skulle ha tillgång till ljudfilen eller transkriberingen. Gällande själva intervjun klargjorde jag att den var strukturerad i olika teman. Att det var tillåtet att ställa frågor till mig under vilket skede som helst samt att det inte var några problem att passa på frågor som var känsliga eller som informanten inte ville diskutera. Jag förklarade slutligen att det är möjligt för informanten att avsluta sitt deltagande i vilket skede som helst men att detta var tvunget att göras innan den 23 Maj när uppsatsen skulle lämnas in och att informanten alltid hade tillgång och möjlighet att kontakta mig om det fanns några oklarheter eller frågor.

1.5.2 Situated Knowledge

”I would like a doctrine of embodied objectivity that accommodates paradoxical and critical feminist science projects: feminist objectivity means quite simply situated knowledge” (Haraway, 1991, s.86). Begreppet Situated Knowledge finner jag av relevans för att situera min uppsats och min position. Haraway beskriver hur vetenskapen har varit ett sökande efter ett översättande av verkligheten och om en universalitet som hon själv anser vara reduktionistisk ur den aspekten att det är ett språk, ett sätt att se på saken som används som utgångspunkt för att förstå och uppfatta världen (Haraway, 1991, s.85). Här presenteras begreppet gällande situerad kunskap som en lösning på problemet om anspråket på objektivitet inom kunskapsproduktionen. Som hon beskriver i citat som inleder detta stycke trycker Haraway på hur kunskap och objektivitet handlar om att situera kunskapen. Att

situera och positionera kunskap och sin position menar hon på är ett ansvarstagande för kunskapsproduktionen. Begreppet bjuder med det sagt in till en förståelse av det huvudsakliga argumentet av kunskap och produktionen som situerad i förhållande till den som producerar kunskapen och på så vis ställer sig kritisk till transcendens eller utförande av "the god-trick". Här vill jag understryka min egen position som homosexuell man och att intresset för forskningsfrågan inte kan förstås som helt frånkopplad från mina egna erfarenheter. Att positionera mig är viktigt för att understryka att det är jag som utför analysen och att min position som möjlig insider bidrar med en förståelse kring vad är mina informanter kommer att tala om. Detta är heller inte helt problemfritt och kan även bidra till många svårigheter under själva forskningsintervjun. En risk kan vara att jag är med på mycket av det som mina informanter talar om och att det skulle finnas tillfällen där jag inte ber de utveckla sina svar tydligare just för att jag, med mina erfarenheter, vet vad det är de talar om men som för någon helt utomstående kanske är mer oklart.

2. Analys

Jag gjorde valet att låta min empiri styra tematiseringen av min analys som beskrivs som ett bra tillvägagångssätt vid en explorativ studie (Widerberg, 2002, s.144). Jag har därmed plockat de teman i mitt material som jag funnit har framträtt mest. Analysen är sorterade under temana Rum & Rörelse, "Not Queer Enough" och "Vänskap".

2.1 Rum & Rörelse

Viktor: [...] Eftersom "settingen" som sätts på grindr är att det blir väldigt *flyktigt*. Här finns ingen form av.. att egentligen bygga upp någon form av riktig intimitet och långvarighet så det känns som att alla har någon slags sköld där. Att man inte riktigt visar hela sig själv och så.

Det är vad respondenten Viktor beskriver, med min kursivering, när vi diskuterar i generella termer hur de möten han har på grindr brukar vara. Att vi diskuterar just grindr är mer än regel än ett undantag i alla de intervjuer som har gjorts. När intervjun glider in på att tala om vilka rum det är man som icke-heterosexuell söker sig till när det är andra icke-heterosexuella män man vill träffa så är det främst grindr, tinder och andra dejtingapplikationer på mobilen som informanterna talar om. Ingen av informanterna nämner en fysisk plats under detta tema som de först och främst skulle söka sig till. Viktor väljer att beskriva det som flyktigt, att grindr möjliggör ett möte på en plats där det inte finns utrymme eller tid för att bygga upp någon form av långvarighet. Vad flyktigheten bjuder in en tolkning och förståelse av är *rörelse*. Att vi skulle kunna förstå grindr och andra dejtingapplikationer som möjliggörande av möten där användaren ständigt är i rörelse för att landa i rum som för en stund konstrueras som icke-heterosexuella. Förståelsen av denna rörelse är frekvent återkommande i materialet. Att det

främst är dejtingapplikationer som informanterna främst söker sig till och orienterar sig mot. Detta beskriver bland annat Julian, Cameron och Josh:

Julian: Mm, jag vet inte. Jag sökte på internet kanske. Jag tror jag gjorde några dumma googlingar först men sen skaffade jag grindr så fort jag fyllde 18. Det var det jag visste fanns

Cameron: I had just graduated from University and I had a girlfriend at the time and then we broke up and I decided that I wanted to go on tinder and explore my sexuality and I ended up going on a date with a man. That was the first time.

Josh: Jag tror även fast jag inte vill att det ska vara så.. så är internet, grindr, tinder väldigt viktiga för min sexualitet. Även fast jag tycker att det finns massa problem med att det är så så är de viktiga, att de finns och att vi använder dem och så.

Citaten från Julian, Cameron och Josh bjuder in till en förståelse av att orientera sig mot internet, grindr och tinder för att möta andra icke-heterosexuella män. Julian beskriver det som att det är det han visste fanns. Det här skulle kunna ges klarhet genom Ahmed ”Directions are about the magic of arrival. [...] The work involves following directions. We arrive when we have followed them properly” (Ahmed, 2006, s.17). Här går det att förstå orienteringen mot dejtingapplikationerna på mobilen och internet som en riktning mot ett rum där möten med andra icke-heterosexuella män var ett möjligt utfall. Det är det Julian visste fanns, det var där sökandet började. Att förstå det som en riktning mot en annan plats bjuder även in till tolkningen av att möjligheten att träffa en annan icke-heterosexuell man inte kommer som given utan att det kräver ett sökande och en riktning till en annan plats. Det är exempelvis ingen av informanterna som talar om eller förstår frågan av sökandet som oklar. Att hitta andra icke-heterosexuella män kräver en riktning mot en plats. Cameron utvecklar det dock och beskriver det inte som ett betungande val. Han vidareutvecklar ”I think I thought about tinder in general and I thought why not? Why not just tick the next box? ” Att det inte var mer än att bara kryssa för rutan i applikationen som innebar att han sökte både kvinnor och män. Josh uttrycker en viss kluvenhet till användningen. Han påpekar att rummen som dejtingapplikationerna utgör är viktiga för hans sexualitet men att det finns problem med att det är så. Detta är ingen ovanlighet i materialet. Trots att dessa dejtingapplikationer nämns så frekvent finns det en viss ambivalens kring användningen av dem. De benämns inte som någon utopi eller perfekt lösning på problemet med att träffa andra icke-heterosexuella män utan snarare som ett lättillgängligt alternativ. Gällande vad de andra alternativen är råder det oklarhet om.

Viktor: Jag upplever fortfarande inte nog att jag har en plattform som jag tycker funkar bra eller som jag känner mig superbekvämt med. För mig funkar grindr och tinder, eller tinder funkar ju knappt alls. De känner jag som ganska såhär dekadenta ”Last resorts” där jag känner att ”Men här finns det inget riktigt hopp. Det finns liksom ingen riktigt kärlek [...] Det känns som att hela kulturen på grindr, jag kan uppleva den som ganska sorlig ibland. [...] Lite såhär ”Ingen hade ju velat vara här egentligen men här är vi ju nu. Det är det enda vi har..

Viktor beskriver grindr som en last resort. Som ett enda alternativ som inte någon hade velat använda egentligen men att det är den enda platsen att söka sig till. Ahmed pratar om att riktning handlar om att följa direktioner som är dragna i förväg. ”A direction is thus produced over time; a direction is what we are asked to follow”(Ahmed 2006, s.16). För Viktor beskriver något intressant när han talar om tillhörigheten eller sökande till en fysisk mötesplats. Först och främst nämner han att det han inte tycker det finns någon fysisk mötesplats för icke-heterosexuella män där han bor. Han säger: ”Jag känner att även de rummen som faktiskt är tillgängliga och till och med menade att vara exklusiva för icke-heterosexuella män.. jag tycker inte att det finns ett sånt utrymme, iallfall inte där jag bor” Hur den besöks av många heterosexuella män där som gör det otryggt för resterande. Han pratar om en gaybar i staden där han bor och uttrycker en negativ bild av att göra ett besök där.

Viktor: När jag går in där så känner jag aldrig så tydligt att jag är en sexuell minoritet. Inte i en positiv bemärkelse. Dels för att all musik är från typ 70 och 80-talet, de spelar ”Kom hem” var femte låt. Det känns lite sorgligt. [...] Det känns liksom inte alls empowering. Jag känner nog jättehemsamt sagt att jag skäms lite när jag är där och det känns inte alls representativt. [...] När jag var där första gångerna upplevde jag det nog ganska traumatiskt, speciellt mot min identitet för att väldigt mycket av min rädsla när jag kom ut var ”kommer jag förlora vem jag är? Jag är ju Viktor, jag är den nörden som gillar att spela datorspel” Och när jag kom in i det rummet var det musik jag inte kände igen. [...] Jag var nog ganska obekvämt där men så tvingades jag dit hela tiden för det var liksom det rummet som var utlagt för mig, det var där jag skulle vara, men jag kände inte igen det, det gick inte alls ihop med min identitet, jag kände inte att jag var mig själv där.. jag kände att jag blev reducerad till någonting. [...]

Vad Viktor beskriver går att tolkas som en riktning som är dragen i förväg som nämnt av Ahmed ovan. Det var den plats som hade lagts ut åt honom, ett rum där han skulle vara och ett rum han kände sig tvingat till. Men han beskriver det som en plats som han inte kände igen, en plats som inte gick ihop med hans identitet och den bilden han hade av sig själv, att han inte kände sig som sig själv: att han blev reducerad till någonting. Här går det även att förstå som att rummet bidrog till att konstruera hans sexualitet. Browne et al. beskriver exempelvis

med min kursivering ”What we do makes the spaces and places we inhabit, *just as the spaces we inhabit provide an active and constitutive context that shapes our actions, interactions and identities*” (2005, s.4). Det här kan kopplas an till Viktors citat angående hur det är när han besöker platsen han beskriver. Hur platsen bidrar till att konstruera hans sexualitet och hans identitet. När han besöker platsen så känner han tydligt att han är en sexuell minoritet ur en negativ aspekt. Det är när hans kropp befinner sig i den kontexten som han känner skam - Något som han orienterar sig ifrån. Det är när han är i det rummet som den obekväma känslan av att vara en sexuell minoritet realiseras. Cameron beskriver även detta på ett annat sätt, hur sexualitet konstrueras relationellt beroende på interaktionen med människor.

Cameron: [...] that ultimately is what sexuality is about, your relations with other people from like pansexuality to asexuality, it's defined by how you interact with other people or the want to interact with other people

Josh beskriver även en liknande känsla när han besöker rum som är kodade som queer.

Josh: Jag tror att när jag är i såna rum så är min sexualitet mer påtaglig. Eller då är jag en sexuell varelse. Då ser andra på mig som en sexuell person och jag ser på de som en möjlig partner. Det finns ord för det här.. min sexualitet blir aktiv.. min sexualitet blir en viktig grej i såna rum och jag är obekvämt med det.

Att besöka ett sånt rum för Josh innebär att hans sexualitet blir mer påtaglig. Det är något han känner sig obekvämt med. Detta går att förstås liknande på det sätt som Viktor beskriver att besöket på gaybaren får han att känna sig som en sexuell minoritet. Josh beskriver det som att hans sexualitet blir aktiv i såna rum. Hur hans sexualitet blir viktig, aktuell och påtaglig vid inträde i rummet och hur detta får honom att känna sig obekvämt. Vad som går att utläsa ur materialet är hur det finns en viss ambivalens kring användningen av exempelvis grindar, att det är det enda alternativet, det är vad som lagts ut för en, det är dit man orienterar sig mot. Men att det samtidigt finns blandade känslor när det gäller att delta i queer rum. Här kan det även finnas en poäng att göra en skillnad mellan olika typer av queer rum. För även fast Viktor uttrycker det som att han känner en sorg att besöka gaybaren han pratar om behöver denna sorgen inte finnas i deltagande av andra rum.

Viktor: [...] Det finns ju såhär ”Wish you were queer” som startades av en straight person. Oftast är det straights som är där. Där är det tillgängligt och där känner jag nog inte såhär homofobi på samma sätt och det är lite mer inne där känner jag nog. Lite creddigt, jag kan lyssna på min musik, jag behöver inte sjunga ”Kom hem” Haha, den låten hauntar mig så himla mycket, den är verkligen ”Nu är du här Viktor, nu har du accepterat dig själv! Nu är det bara att älska dig själv.

Arne Nilsson tar bland annat upp hur rörelse, eller förståelsen av rörelse blir viktig för de män han intervjuat i Såna på Amerikabåtarna. Det är inte många av personerna i hans intervjuer som talar om att de sökte sig till båtarna för själva homolivet, hellre pratar många om att de sökte sig dit för att komma ut i världen och se nya platser. Han refererar bland annat till Henning Bech som i *When Men Meet: Homosexuality and Modernity* (1997) talar om begreppet "Another Country" som en viktig del av homosexuella mäns narrativ. Längtan efter en annan plats att vara på som kommer från en avsaknad av plats att vara på. En känsla av att komma bort.

Att röra sig runtom i världen kunde vara ett sätt att slippa undan den sociala kontroll som ett stationärt liv ofta innebär. På så vis kunde risken att stämplas som sexuell avvikare i en heteronormativt präglad omgivning undgås. Man kom lättare undan förväntningar om att ingå heteroäktenskap och klarade lättare att handskas med dubbellivssituationen. Att gå till sjöss var något som inte behövde ses som något sexuellt avvikande - det gjorde även heteromän.

(Nilsson, 2005, s.156).

Känslan av rörelse, avsaknad av plats (eller förståelsen av plats som ett behov som inte finns) är något som går att utläsas i materialet. Det skulle kunna förstås som att dejtingapplikationer som grindr exempelvis utgör ett rum som möjliggör att "komma ut i världen" fast på ett annat sätt, eller komma bort eller komma till ett annat land och att dessa rum kan förstås som att konstrueras i rörelse och inte att de behöver utgöra en fysisk plats. Vad som även går att förstå från analysen under detta tema är hur platsen bidrar till att konstruera sexualiteten. Hur platsen kan bidra till att ens sexualitet som aktiv, eller i förhållande till identitet som sorglig. Detta nämns dock inte på samma sätt när det talas om möten på exempelvis grindr. Vilket bjuder in till att ställa frågan just vad det är som händer när vi befinner oss i rörelse? I materialet talas det inte heller bara om hur vi skulle kunna förstå plats som ett konstruerande av sexualitet. Det talas även om hur vi skulle kunna förstå som att plats bidrar till att konstruera maskulinitet.

Viktor: Jag är alltid väldigt varsam när jag pratar med män. Det försvinner ju aldrig nästan. Det ligger alltid ett filter och en varsamhet. Och jag tror alltid att jag känner mig konstant villkorlig. Att min närhet villkoras på några grunder och den kan hotas ganska lätt om jag utmanar för mycket. [...] Dels att det finns en rädsla. En rädsla som har funnits där sen man var liten. Att möta homofobi av något slag. Det behöver ju inte nödvändigtvis vara våld och såhär att man blir kränkt utan bara möta.. "Nu kom det här perspektivet som jag har haft inom mig jättelänge

också väx det återigen i en själv. [...] Och också för att man måste vara mycket mer varsam överlag när man pratar med män, man måste ta hänsyn..

Denna bild målar Viktor upp när jag frågar honom gällande om det finns saker han inte hade velat eller tyckt varit obekväma att prata om med män. Viktor beskriver att han måste vara varsam, att hans närhet är villkorlig, att man måste ta hänsyn när man pratar med män. Det går att förstå hans svar som att det är inte han som är i kontroll utan han måste jobba sig runt på ett sätt. Vad Viktor beskriver skulle kunna gå att förstås som en rädsla eller en varsamhet från hegemonisk maskulinitet. För han nämner även en rädsla att möta homofobi och som Connell beskriver kännetecknas den hegemoniska maskuliniteten av att vara heterosexuell och konstrueras i sin överordnad till kvinnor och underordnade maskuliniteter (Connell, 2005, s.78). Denna rädsla återfinns inte bara hos Viktor när han talar om det personliga mötet med män utan även när det kommer till rum och plats. Det här beskriver han när jag frågar hur kan känner kring rum som är exklusiva för män generellt, även heterosexuella män.

Viktor: Nej, men de har jag nog fortfarande väldigt mycket rädsla för. Där rör jag mig nog inte. Man tvingas ju mötas i de när man går till gymmet i omklädningsrum och där kryper nog fortfarande 12-åriga Viktor fram. Man vill vara där ganska tidigt och man känner inte att man är så trygg.

Här är rädslan kopplad till en plats som Viktor orienterar och riktar sig ifrån. Kopplingen till platsen går även här att förstås som att han är obekväma när det kommer till maskulint kodade rum och att hans svar bjuder in till en tolkning av att orientera sig ifrån den typ av maskulinitet som visar sig där. Det går även att utläsa samma förståelse från Julian när det kommer till att behöva ta hänsyn och detta kopplat till rum.

Julian: Jag är noggrann med att aldrig vara någon som uppmanar eller bjuder in.. på det sättet som mina killkompisar som är heterosexuella kanske skulle få för sig att vi kör nakenbad en kväll eller att vi ska dra och basta i helgen. Jag tycker det är superkul med nakenbad och jag tycker det är superkul att basta, för det är mysigt. Men jag är noggrann med att aldrig uppleva som särskilt pushande att det ska ske. Jag är rädd att de ska uppfatta det som att jag har en tanke bakom det.

Julian är rädd att inbjudande till exempelvis nakenbad eller bastu från hans håll ska tolkas som att han har en tanke bakom det, som en eventuell möjlig sexuell invit. Här kan vi förstå de rum som han nämner, nakenbad och bastu, som reglerade av vissa sexuella praktiker och handlade som i förhållande till Julians sexualitet försvarar hur han måste orientera sig och förhålla sig till rummen. Hur plats reglerar kroppars handlande, vad kroppar är tillåtna att göra. (Browne, et al. 2005, s.4). Här handlar det inte om att Julian inte vet hur han ska orientera sig för han är

förvirrad gällande vad han själv känner, utan vad han orolig för hur andra ska uppfatta det. Han känner sig bekväm att delta men han känner sig inte bekväm att styra upp. Det verkar således här inte som att han känner sig obekvämt att delta i rum som är maskulint kodade. Det skulle här gå att tolka ett uppstyrande som dels att det gör honom själv obekvämt men dels att det också skulle göra hans heterosexuella vänner obekväma och att detta måste tas hänsyn till.

2.2''Not Queer Enough''

Julian: Nej, inte direkt. Jag känner nog att det finns folk som har behov av att ta mer utrymme än vad jag gör. Jag är inte den mest utsatta. Det finns folk som har det värre. Eller inte värre, hur ska jag uttrycka det? Sexualiteter eller identiteter som problematiseras mer liksom av samhället än vad min gör.

Det svarar informanten Julian på frågan gällande om han känner behovet av att delta i queer-rum. Detta svaret är inte ovanligt att snubbla över i materialet. Det dyker upp väldigt många citat i materialet som talar om att ''leva'' sin sexualitet eller hur det är att vara queer samt hur man visar att man är queer. Om vi kunde förstå i föregående tema som att det finns en ambivalens kring rum är kodade som maskulina finns det här en ambivalens från ett annat håll. Hur rum som är kodade som queer sätter en typ av gränsdragning för hur man är ''queer nog''. Även här blir det relevant att diskutera hur rummen regleras av sexualitet, genom definieringen av vilka kroppar som får tillhöra och ta plats (Browne. et al, 2009, s.4). Josh talar om för mig hur det är svårt att göra en uppdelning mellan rum som är queer och rum som är ''straighta'' när jag frågar honom om det finns vissa rum som är mer öppna och välkomnande än andra.

Josh: Ja, verkligen. Men det är verkligen inte alltid så att det är straighta rum som är jättevälkomna. Ibland kan det vara att det är en gayklubb som känns väldigt obekvämt. För en gayklubb kan också vara så sträng i hur man ska vara, hur man ska se ut, vad man ska gilla. Så det är inte riktigt så att man kan dra en gräns mellan straighta rum och gay rum, att det ena är sämre och det andra är bättre. [...] Det är ganska många normer som hänger med i queernormen. Man ska vara vänster och medveten och klä sig på ett visst sätt och se ut på ett visst sätt. Så jag tror det kan vara ganska uteslutande för en viss slags queer.

Här talar Josh om att det finns markörer för vad det innebär att vara queer och att det finns uttryck för hur man ska vara och ta plats som queer. Han uttrycker det som att det finns normer som reglerar hur man ska vara som queer och hur dessa normer kommer till att vara i betydelse i relation till platsen. Man ska se ut på ett visst sätt, man ska vara medveten och vänster och han talar om hur detta kan vara exkluderande för vissa queerpersoner. Cameron uttrycker detta på

ett annat sätt när han talar om ”visible signs of queerness” samt när han beskriver rum för att ”visibly demonstrate queerness” Han beskriver med min kursivering:

Cameron: I was more kind of openly out with my sexuality the way I talk about it as well as *visible signs of queerness, wearing nail polish, wearing jewelry*, things like that which I was doing increasingly when I was in London..

Cameron: [...] Drag shows for example that I try to go increasingly: that’s kind of a nice place *to like visibly demonstrate queerness* and dressing up in drag and things which is nice.

Här förstår Cameron att ha på sig nagellack och bära smycken som att demonstrera att vara queer samt att gå på dragföreställningar och att klä sig i drag också är ett sätt att visa sig som queer. Detta skulle kunna kopplas till det Josh talar om när han säger att man måste vara på ett visst sätt för att få vara queer eller ta plats i queerrum. Som det inledande citatet av Julian så talar han om att han inte känner behovet av att ta plats i såna rum för att han inte är den som är den mest utsatta. Det finns folk som har det värre, det finns människor med andra sexualiteter som problematiseras mer av samhället. Trots detta beskriver han dock inte sin egen sexualitet som problemfri, det är ingen av informanterna som gör. Men av Julians citat som inleder temat att döma kanske inte tillräckligt ”problematiserande”? Julian och Josh beskriver bland annat detta:

Julian: Jag tänker på det varje dag (sexualitet) [...] Det är tufft. Det har det varit ända sedan jag kom att förstå att det var något annorlunda från normen. Då har det alltid känts som en belastning.

Josh: Det är en stor del av mig även fast jag inte vill att det ska vara det typ. Det har format mig men inte för att jag är annorlunda från straighta eller whatever. Det är bara för jag har växt upp i garderoben och det gör ganska mycket med en person tror jag [...] Jag tror för jag har alltid växt upp med att alltid dölja och ljuga och känna mig obekvämt och att jag inte passade in.

Josh knyter även an till detta i en bredare kontext när han pratar om icke-heterosexuella män i USA som kan kopplas till Julians förståelse av att inte ta utrymme i ett queerrum och även vad icke-heterosexuella män har vunnit i Alan Downs citat att ”[...] We may have gained so much, but something critical is missing” (Downs, 2012, s.20).

Josh: Jag tror att bögar i USA antingen så ser de sig inte som en grupp som är hotad längre, att de har fått typ samkönade äktenskap och det finns bögar i kongressen. Att vi inte behöver kämpa längre, att vi är klara typ. Också att de inte riktigt vill identifiera sig med feminina bögar eller transpersoner, att det med queer känns lite separat från att vara bög. De vill inte se sig själva som avvikande... De är bara män som gillar män..

Vad icke-heterosexuella män har ”vunnit” som Downs beskriver det går här att förstås genom Josh som att män har möjligheten att gifta sig på många ställen i världen och att det finns män som inte är heterosexuella i kongressen i USA och att det således ska vara bra och att det inte finns någon anledningen att kämpa längre. Men också att inte vilja identifiera sig som queer även bidrar till att konstruera en själv som inte avvikande eller som inte en minoritet. Här skulle det också gå att knyta an till förra temat som bjöd in till tolkningen av att plats konstruerar sexualitet och hur Viktor inte känt sig så mycket som en sexuell minoritet som när han besöker gaybaren i staden där han bor. Att ta plats i ett queerrum skulle här kunna förstås som att konkretisera sin sexualitet som problematiserad av samhället – som att acceptera att ens sexualitet inte är helt problemfri vilket det som sagt inte är någon av informanterna som gör. Det är ingen som säger att det är helt enkelt att vara varken homosexuell eller bisexuell. Men av Julians inledande citat att döma finns det även en tanke av att det inte är svårt nog? Av materialet av att döma skulle man på så vis kunna tolka det som att icke-heterosexuella män hamnar i ett slags ingenmansland – Allt ska vara bra! Mycket är ju bra. Men det är inte riktigt bra? Men det är heller inte tillräckligt ”dåligt” för att vara queer? Josh beskriver ju det som att man som queer måste vara på ett visst sätt, vilket som skulle kunna förstås genom Cameron när han pratar om att det finns ”visible signs of queerness”. Här skulle man kunna tolka att vissa uttryck kodas som att man är desorienterad nog för att behöva ”hitta hem”.

”The question of orientation becomes, then, a question not only about how we “find our way” but how we come to feel at home” (Ahmed, 2006, s.7). Om vi förstår orientering som sökandet av en plats där vi känner oss som hemma går det i materialet att utläsa att queer-rum inte nödvändigtvis behöver vara en plats där att orientera sig är helt enkelt heller för de icke-heterosexuella männen jag har intervjuat. För det beskrivs inte som enkelt. Det beskrivs som ett rum som även där är reglerade av vissa praktiker och uttryck som påverkar vilka kroppar det är som får tillhöra och en plats som inte nödvändigtvis per automatik känns som hemma.

2.3 Vänskap

Att ha med både solidaritet och vänskap som ett tema i intervjun (Se bilaga) kom från inspiration av Wilkinson et al. som i sin studie undersökte hur homosexuella mäns personliga relationer kunde förstås som att fungera likt på det sättet som ett ”gay community” kunde göra. I likhet med deras studie är det mycket i mitt material som stödjer att kvinnor utgör en betydande vänskapsrelation för de icke-heterosexuella männen i mitt material. (Wilkinson. et al, 2015,

s.1173). Materialet suddar även ut gränser mellan sex och vänskap som något som skulle vara uteslutande varandra samt som det råder spridda skurar när det kommer till vänskapsrelationer med andra icke-heterosexuella och även heterosexuella män. Det här säger Viktor när jag frågar honom om han har några vänskapsrelationer med andra icke-heterosexuella män

Viktor: Haha, asså jag har inte det. [...] Däremot umgås jag vilket också kanske säger en del.. jag räknade ut en gång att min umgängeskrets bland mina intima vänner så är 92% queerkvinnor. Så jag umgås nästan bara, jag är ganska homogen där, det är nästan bara queerkvinnor. Sen brukar jag rationalisera det – ja, men de är queer, de är woke, de är intressanta och stimulerande och därav.. väldigt förenklat och nedvärderande men så tänker jag nog.

Viktor beskriver hur hans intima och närmaste vänner främst består av queerkvinnor. Här beskriver han det för han tycker de är ”woke” (enklast översatt till medvetna) och att de är intressanta och stimulerande och det är anledningen till att han är vänner med dem. Han beskriver det vidare som att de utgör en familj för honom och är en känsla till trygghet och närhet, när jag frågar honom hur de relationerna är:

Viktor: Väldigt, väldigt bra. Väldigt viktiga och för mig symboliserar de familj. Vi har ganska intima förhållanden [...] vi har gått igenom väldigt tunga grejer, vi delar väldigt sårbara saker och vi känner en väldig trygghet till varandra och en väldig närhet. Så för mig är det de absolut viktigaste relationerna jag har. Så de betyder väldigt mycket.

Av materialet går det att utläsa att dessa relationer fungerar på ett sätt att diskutera sårbara saker, saker som det uttrycks är mer svårt att göra med andra män. Viktor beskriver det innan som att han är varsam när han talar med andra män och detta beskrivs inte på samma sätt när han talar om sina vänskapsrelationer med kvinnor eller med andra queer-personer. Det framkommer från intervjuerna att det finns vissa saker som är obekväma eller svåra att prata om med andra män. Dessa ämnen berör främst sex och relationer och att det på liknande sätt måste tas hänsyn till när man talar med andra män. Det här beskriver Cameron när jag frågar honom om hans relationer med andra queer-män är annorlunda från hans relationer med heterosexuella män.

Cameron: Yeah, they are quite different. [...] to apply like a kinda banal gendering to it probably more similar to my friendships with women than straight men. [...] I guess we would feel more comfortable talking about sexual relationships where as with the cast majority of my straight male friends I wouldn't in the past have talked about it. It's changing some what.

Vad informanternas svar gällande vänskap bjuder in till en tolkning till är att det även i dessa relationer krävs en viss typ av orientering i förhållande mellan sin sexualitet och maskulinitet.

Att vissa saker är obekväma att tala om med andra män och detta kräver ett inkännande då Cameron beskriver att detta håller på att förändras. Men det beskrivs inte som att samma inkännande och hänsyn behöver tas när det kommer till att diskutera ”känsliga ämnen” med kvinnor eller andra queer-personer. Gällande själva behovet av att lära känna och bilda vänskapsband med andra icke-heterosexuella män råder det en viss oklarhet om i materialet. Majoriteten av svaren uttrycker behovet som inte lika starkt och att behovet kan variera beroende på var man befinner sig i livet.

Viktor: Jag känner nog faktiskt inte att jag har ett jättestort behov av det.. och jag tror också för där är det ju något med när man väljer utifrån sin identitet och det vi pratade om innan (*gällande sexualitet som en betydande del av vem man är*) Och det är en väldigt stor del av mig men jag har ganska svårt att ses i konstlade utrymmen som är skapade utifrån en identitet av en sexualitet exempelvis. För jag tycker oftast att rent konkret att man kommer med en samling människor som man är väldigt väldigt olik och har inte samma intressen så ens enda gemensamma nämnare är kanske då ens grupp som minoritet och då kan det ju vara speciellt så om man behöver stöd, då kan det vara nice. [...] Jag skulle väl nämna att det inte är negativt, inte att jag inte vill göra det mer. Om en individ är det så är det fantastiskt. Då kanske det till och med är en bonus. Men jag skulle inte söka.. jag söker mig inte till det.

Viktor trycker på det faktum att han har svårt att ses i konstlade utrymmen, som han förstår att träffa andra icke-heterosexuella rum för att bilda vänskapsrelationer med andra icke-heterosexuella män som att vara. Detta för att även fast han ser sin sexualitet som en betydande del av den han är så befarar han att sexualitet inte skulle vara gemensam nämnare nog för att bilda en betydande vänskapsrelation. Inte att han menar på att det inte skulle välkomnats då han beskriver att om en person han var på väg att bilda en vänskapsrelation med skulle vara det så skulle det vara en bonus. Han uttrycker däremot hur det kan finnas ett behov av det när det kommer till stöd. Detta beskriver Julian när han pratar om behovet av att bilda vänskapsrelationer med andra icke-heterosexuella män:

Julian: Det har varit ett behov innan när jag kände att jag var mer förvirrad och jag behövde någon att diskutera med. Just nu befinner jag mig i en sån accepterande omgivning att jag inte riktigt känner att jag behöver det faktiskt. Men det är inte som att jag sagt nej till en ny vän.

Här uttrycker Julian som att det har varit ett behov när han behövde stöd i fråga om att diskutera med någon men att den accepterande omgivning han nu är i inte känner samma behov. Här går det att förstås som att bilda vänskapsrelationer med andra icke-heterosexuella män som en orientering för att på något sätt ”hitta hem” (Ahmed, 2015, s.7). Att det har varit ett behov som han kände när han var mer förvirrad men att han nu inte känner det behovet på samma sätt där

omgivningen han befinner sig i blir en viktig förklaring till varför behovet stagnerat. Josh som tidigare har bott på en plats där han umgicks med flera queerpersoner och som nu bor på en plats där dessa människor inte är lika enkla att träffa uttrycker något annat. För honom är ensamhet mer påtagligt. Det här beskriver han när jag frågar om han känner ett behov av vänskapsrelationer med andra icke-heterosexuella män.

Josh: Ja, jag tror det. Jag märker det nu framförallt. Jag bor någonstans nu där det inte finns så många icke-heterosexuella män med det finns.. [...] jag skulle säga att det saknas lite queer community här väldigt mycket. Nu när jag bott någonstans där det finns många queermänniskor, bögar och lesbiska och många som inte identifierar sig som heterosexuella.. jag känner nu att jag verkligen saknar det.

När vi diskuterar rum i förhållande till sexualitet verkar det bli en naturlig uppdelning mellan rum man söker sig till för sex och rum man söker sig till för vänskap. Det naturliga svaret från informanterna när jag frågar var det är man söker sig till för att träffa andra icke-heterosexuella män så är det grindr och andra dejtingapplikationer som är det givna svaret. Men att bilda vänskapsrelationer genom dessa rum verkar vara ovanligt. Inte att säga att det inte går, men informanterna beskriver det som att det finns en speciell ton på grindr som främst är sexuell och som skapar svårigheter när det kommer till att prata eller skaffa vänner. Josh, Julian och Cameron utvecklar vidare när jag frågar om det är möjligt att skaffa vänner på grindr

Josh: Jag har hittat vänner på grindr men det är väldigt svårt att göra. Delvis för det är svårt för mig att veta vad jag vill utan att ha träffat personen. [...] jag har aldrig träffat någon som inte tycker det är svårt när vi väl snackat om det. Jag tror att normen är att man är där för att ha NSA sex (No strings-attached) Men jag tror att jättemånga som är där inte vill ha sex på en gång utan lära känna varandra.

Julian: Jag upplever nog att tonen är giftig. Eller inte kanske giftig, men ytlig. Så nej, jag tror inte att det är en bra källa för att skaffa vänner.

Cameron: I literally don't know. For example using the apps of grindr and tinder – I feel like they are very sexualized and oriented towards relationships. [...] I have made you know non-straight male friends on tinder and on grindr so I guess that's probably where I would turn to but I don't know if it would be the most easy way.

Här talas det inte mycket om att grindr skulle vara ett bra ställe att hitta vänner. Julian beskriver tonen på grindr som väldigt giftig eller ytlig och att detta utesluter grindr som en given plats för att skaffa sig vänner. Men både Cameron och Josh uttrycker det som att det inte är en omöjlighet, att de både har hittat vänner där men att det fortfarande är svårt. Cameron talar om

att platsen är väldigt sexualiserad. Jag ber han vidare utveckla vad det är med grindr som bjuder in en till förståelsen av att det är ett rum ämnat för sex och om det finns någon skillnad på exempelvis grindr och tinder:

Cameron: Yeah, definitely the possibility to not send pictures on tinder. It definitely slows people down. I do feel like people on tinder are more interested in talking and going on dates and then maybe on grindr.. It's unfair to say everyone on grindr is not like that because I've been on some nice dates with people from grindr but generally speaking it's a little too intense for me. You know it's kind off "Hey, how are you, what are you up to, do you want to come and join some group sex in an hour" and I'm like "I just.. I'm in my pyjamas" it's too immediate you know. [...] The option of choosing "right now" in regard to what people are looking for is ubiquitous, the ability to send pictures. I hate receiving dick pics because often they are not very artful. [...] I think there are a number of people that have kinda blank profiles who immediately send questions [...] profiles looking to you know describe their dick size that kind of thing. [...] it's easy to spend a couple of minutes there and get the gist.

Cameron beskriver det som att möjligheten att skicka bilder på grindr är en markör för att förstå rummet som sexuellt. Att det är väldigt enkelt att bara spendera några minuter där för att fatta vad det hela handlar om och att det inte är en ovanlighet att folk skickar bilder på sitt kön till en. Julian beskriver tonen på *Grindr* som giftig och Cameron beskriver det som är den är orienterad mot sexuella möten eller relationer. Här beskriver Cameron det som att möjligheten att skicka bilder bidrar en stor del till att konstruera rummet som sexuellt vilket kan förstås genom anknytning till Bonner-Thompson gällande hur vilka bilder man väljer att visa bidrar att reproducera och visa upp en viss typ av sexualitet och en viss typ av maskulinitet (Bonner-Thompson, 2017, s.1613).

3. Diskussion och Slutats

- Hur konstrueras icke-heterosexuella rum för män?
- Till vilka rum söker sig icke-heterosexuella män som vill träffa andra icke-heterosexuella män?
- Hur kan vi förstå dessa rum?
- Vilken funktion fyller dessa rum?

I materialet blir orientering ett viktigt begrepp för att kunna förstå hur dessa rum konstrueras, vad de fyller för funktion och hur de kan förstås. Orientering kan först och främst hjälpa oss att förstå betydelsen av plats, betydelsen av att rikta sig mot en plats, att "hitta hem" samt hur kroppar orienterar sig i vissa rum. Jag skulle argumentera för att materialet ger uttryck av att icke-heterosexuella männen jag har intervjuat presenterar en ambivalent och något tvetydig bild av tillhörigheten till plats och orientering där det frekvent presenteras en slags osäkerhet. Även om det är *Grindr* och *Tinder* som nämns som den plats som informanterna först skulle söka sig till när det kommer till att träffa andra icke-heterosexuella män så finns det blandade känslor till användning av dessa applikationer. Att det är bra att de finns men att de också beskrivs som "the last resort", ett lättillgängligt alternativ som finns utlagt för dem men att det också finns väldigt mycket problem med exempelvis *Grindr*. En plats där ingen hade velat vara egentligen. *Grindr* beskrivs som flyktigt och att applikationen möjliggör för möten och rum som kan förstås som konstruerade i rörelse. De möjliggör möten och skulle kunna förstås som att de konstruerar ett rum som för en stund skulle kunna ses som en icke-heterosexuell mötesplats men att detta inte är ett rum som är stabilt eller långvarigt.

Det verkar även som de icke-heterosexuella männen i min intervju presenterar en bild av att befinna sig i en motstridig position i förhållande till att vara queer och i förhållande till maskulinitet. Å ena sidan presenteras det en bild av rum som är exklusiva för män generellt som obekväma. Å andra sidan presenteras det även av bild av rum som är queer som inte heller helt problemfria eller som en given plats där man känner sig hemma. Positionen som presenteras skulle således kunna tolkas som att befinna sig någonstans mitt emellan? Där tillhörigheten till plats skulle kunna förstås som ett förhandlande mellan maskulinitet och att

vara queer. Var är platsen där man känner sig hemma? Omklädningsrummet är inget givet svar på den frågan. Inte heller queer-klubben känns helt hemma. Vart riktar man sig då?

Det talas däremot mer frekvent om att vänskapsrelationer som skulle kunna förstås som ett rum för stöd där vänskapsrelationer med kvinnor och andra queer-personer presenteras som betydande. Här skulle vi också kunna förstå dessa vänskapsrelationer som att konstruera ett särskilt rum för icke-heterosexuella män som också skulle kunna förstås genom en typ av obundenhet till en stabil plats. Där funktionen av rummet främst blir för stöd och vänskap. Även här går att utläsa en förståelse av rörelse eller flyktighet. Här går det att förstå vänskapsrelationer som betydande relationer som möjliggör att konstruera en plats där man känner sig hemma. Ett rum där det är lättare att orientera sig. A Grindr in real life kanske inte är otänkbar. Men inte heller något som verkar vara eftersträvansvärt.

Litteraturlista

Ahmed, Sara (2006). *Queer phenomenology: orientations, objects, others*. Durham, N.C.: Duke University Press

Bech, Henning (1997). *When men meet: homosexuality and modernity*. Cambridge: Polity Press

Bonner-Thompson, Carl. (2017) '*The meat market*': production and regulation of masculinities on the Grindr grid in Newcastle-upon-Tyne, UK. *Gender, Place & Culture: A Journal of Feminist Geography*. Vol. 24 Issue 11, p1611-1625.

Cuomo, Dana & Vanessa Massaro (2016) *Boundary-making in feminist research: new methodologies for 'intimate insiders'*. *Gender, Place & Culture: A Journal of Feminist Geography*. Vol. 23 Issue 1, p94-106.

Browne, Kath, Lim, Jason & Brown, Gavin (red.) (2009). *Geographies of sexualities: theory, practices and politics*. Aldershot, Hampshire: Ashgate

Connell, Raewyn. (1987) *Hegemonic Masculinity*. i Jackson, Stevi & Scott, Sue (red.) *Gender: a sociological reader*. London: Routledge

Connell, Raewyn. (1992) *A Very Straight Gay: Masculinity, Homosexual Experience, and the Dynamics of Gender*. *American Sociological Review* Vol. 57, No. 6 pp. 735-751

Connell, Raewyn (1995). *Masculinities*. Berkeley: University of California Press

Connell, Raewyn (2009). *Om genus*. 2., utvidgade och omarb. uppl. Göteborg: Daidalos

Downs, Alan. (2006). *The velvet rage: overcoming the pain of growing up gay in a straight man's world*. Cambridge, Mass.: Da Capo Lifelong

Harraway, Donna (1991) *Situated Knowledges: The Science Question in Feminism and the Privilege of Partial Perspective* i Harding, Sandra (red.) *The Feminist Standpoint Theory Reader: intellectual and political controversies*

Harding, Sandra (1993) *Rethinking Standpoint Epistemology: What is 'Strong Objectivity?'* i Harding, Sandra G. (red.) *The feminist standpoint theory reader: intellectual and political controversies*. New York, N.Y.: Routledge

Harding, Sandra G. (red.) (2004). *The feminist standpoint theory reader: intellectual and political controversies*. New York, N.Y.: Routledge

Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3. [rev.] uppl. Lund: Studentlitteratur

Lykke, Nina (2009). *Genusforskning: en guide till feministisk teori, metodologi och skrift*. 1. uppl. Stockholm: Liber

McDowell, Linda (1999). *Gender, identity and place: understanding feminist geographies*. Cambridge: Polity

Nilsson, Arne. (2005). *"Såna" på Amerikabåtarna: de svenska Amerikabåtarna som manliga homomiljöer*. Stockholm: Normal

Widerberg, Karin (2002). *Kvalitativ forskning i praktiken*. Lund: Studentlitteratur

Wilkinson, Jennifer et al. (2012) *Solidarity beyond Sexuality: The Personal Communities of Gay Men*. *Sociology*. Vol. 46 Issue 6, p1161-1177

